

Döm inte – men dom kommer ändå

Av Timo Laato, lektor i Nya testamentet på FFG.

Döm inte, och ni skall inte bli dömda. Fördöm inte. Och ni skall inte bli fördömda. Luk 6:37

Slipper man bli dömd om man tiger? Det man inte talar om finns inte till. Så tänker man ofta. I familjen, slakten och i andra sammanhang kan det förekomma saker som har tystats ned. Man får inte tala om dem. De hör till mina hemligheter. Och när man tiger om en sak, så existerar den inte längre. På samma sätt tänker man om Guds dom. Talar man inte om den, så inträffar den aldrig. Varnas det inte för helvetet, hamnar ingen där. Bara man tiger blir allt bra. Man blir frälst genom att tiga.

Bibeln säger dock något helt annat. Vi börjar varje söndag vår gudstjänst helt annorlunda. När det allmänna skriftermålet börjar så börjar också domen. Domen börjar med Guds hus (1 Petr 4:17). Den börjar där den enligt Guds ord bör börja: i församlingens mitt. Genom tigande försvinner inte domen. I det allmänna skriftermålet bekänner vi våra synder, vi dömer oss själva. Utsagan ”döm inte, och ni skall inte bli dömda” handlar inte om Guds dom utan om våra inbördes medmänskliga relationer. Guds dom förblir. En gång ska den avkunnas.

Ibland ifrågasätter man inledningen till gudstjänsten. Varför ska människan under sina svåra lidanden och tunga prövningar behöva höra domens ord? Många lämnar kyrkan illa berörda: ”Jag fördömdes, fast Jesus har sagt: Döm och fördöm inte!” Vänner, vi döms i detta nu. Evangeliet undanröjer inget i Guds dom. Han innehar alltiämt all domsrätt. Han dömer varje människa efter sin lag. Inget förändras i detta om man ger kyrkan det välmentade rådet att slopa syndabekännelsen i gudstjänsten. ”Slopa den så blir det lättare att komma till kyrkan.” Låt vara, kanske känns det roligare då. Men domen försvinner inte med det, ty en gång skall Gud döma världen. Är det inte bäst att bereda sig på domedagen i tid, att i nådens tid tänka efter, hurudan domen blir en gång för mig?

Blir man fri från Guds dom genom att döma andra? Det finns också ett annat sätt att försöka undvika domen än genom att tiga. Om tigandet

är mer världens försök, så är det andra sättet mer kännetecknande för oss kristna. Paulus talar om detta i början av Rom 2. Han frågar utmanande: ”Menar du att du skall komma undan Guds dom, du människa, när du dömer dem som handlar så?” Vi kristna plågas av sådan vantro. Vi är ”solidariska” med Gud. Vi tänker att om vi instämmer i hans dom, kommer vi själva undan domen. När vi godkänner Guds dom över all synd, måste det väl gå bra för oss. Vi står ju på samma sida som Domaren. Alltför ofta handlar vi kristna på det viset. Redan att göra det en gång vore för mycket. Genom att döma andra klarar vi oss inte undan vår egen dom. Rom 2:5 bekräftar att vi genom vårt hjärtas hårdhet tvärtom samlar en desto strängare Guds vrededom över oss.

Kristus tog på sig vår dom. I evangelium får vi höra hur Jesus lider för alla våra synder. Han som förkunnade: ”Döm inte!”, han som inte dömdes, just han blev dömd. Varför – lovade han inte att den som inte dömer inte själv ska bli dömd? Jo, käre vän, Jesus dömdes eftersom han tog på sig alla dina domar och fördomar. Han tog på sig också din yttersta dom, som du försöker slingra dig undan. När han dömdes, förbannades han såsom den som sagt allt det onda du har sagt.

Jesus som inte kom för att döma skall enligt Nya testamentet komma ännu en gång: ”igenkommande för att döma”. Vi ska då möta Domaren, inför vilken alla våra förklaringar faller platt till marken. På den yttersta dagen är det för sent att börja förtrösta på Jesus. Det ska man lära i denna nådens tid. Du får lov att tro på förlåtelse för alla dina synder. På den sista dagen frågar Jesus dig: Var den dom som jag led i ditt ställe, var den din dom? Om du kan svara ja på den frågan är du fri. Gud är inte orättvis så att han skulle straffa samma synd två gånger. Det räcker en gång – och den enda gången är den gång Jesus dömdes. Därför förklaras du fri som litar på Jesus. Bara ett avfall till otro skulle göra att du blir förtappad.

Han tog på sig också din yttersta dom, som du försöker slingra dig undan.